

диверсифікації діяльності робочої групи. За малої кількості учасників та недостатньої їхньої зацікавленості ефективність заняття знижується, бо не досягається відповідний рівень концентрації психічної енергії членів групи.

Названі вище методи надають можливість стимулювати творчий потенціал за умов високої їхньої зацікавленості. Стимулюючи інтерес, ми даємо поштовх до самоаналізу та саморозкриття, адже часто таланти студентів носять прихований характер. Викладач має спрямувати всі зусилля на завдання, що стимулюють креативність майбутніх спеціалістів.

*Л. Л. Антонюк, д-р екон. наук, проф.,
кафедра міжнародної економіки*

РОЛЬ ПАРТНЕРСЬКИХ ОСВІТНІХ ТА НАУКОВИХ ПРОЕКТІВ У НАРОЩЕННІ КЛЮЧОВИХ КОМПЕТЕНЦІЙ ФАХІВЦІВ

Конкурентний статус країни в ХХІ ст. буде визначатись, передусім, рівнем забезпеченості її економіки та наукової сфери фахівцями, які володіють високими ключовими компетенціями. Освітня сфера в державах — ключових інноваторах є стратегічною галуззю економіки, за рахунок якої вони отримують до 50 % приросту ВВП. Нова парадигма освіти полягає не тільки у переданні конкретних знань студентам, а й у навчанні адаптації до якісно нових, постійно змінюваних умов господарювання і життєдіяльності.

Конкурентною перевагою України повинна стати ефективна система вищої освіти, інтегрована у світовий ринок освітніх послуг. Близько половини вітчизняних підприємств є сьогодні збитковими. Однією із причин є те, що менеджери не вміють приймати ефективні рішення в умовах швидких змін внутрішнього та зовнішнього середовища. І тому багато спеціалістів і керівників потребують підвищення кваліфікації та перепідготовки. Вітчизняна система освіти, особливо своїм науковим сектором, постійно збільшує різноманітність реальних знань і передає ці знання студентам і спеціалістам, що проходять різні форми підвищення кваліфікації і перепідготовки. Однак, недостатньо розвинений важливий обернений зв'язок університетської освіти з бізнесом, також недостатньо наближені програми до реального

виробництва. Не у всіх економічних університетах студенти вивчають теорію мотивацій, інновацій, лідерства, конфліктологію та ін. Для успішного розвитку сектора знань у високорозвинених країнах світу залучаються усі суб'єкти господарювання — від громадських організацій до транснаціональних корпорацій та малих компаній.

Так, ТНК виділяють засоби на конкретні освітні та наукові програми, які реалізуються спільно спеціалістами корпорацій та викладачами вузів. Адже коопераційна науково-освітня діяльність приносить усім учасникам конкурентні переваги. По-перше, участь у проектах, які фінансуються бізнесом, сприяє підвищенню кваліфікації викладачів університетів; по-друге, проходить обмін знаннями; по-третє, співробітники корпорацій приймають безпосередню участь у навчальному процесі, сприяючи підвищенню компетенції студентів. Іншою формою співробітництва вузів та корпорацій є створення корпоративних університетів. Кількість таких університетів за останні 20 років збільшилась у 7 разів і складає близько 3 тис. Створення цих закладів дозволяє, по-перше, охопити неперервною підготовкою і перепідготовкою працівників компанії, по-друге, скоротити витрати компаній, впроваджуючи новітні технології навчання. Невипадково багато ТНК виділяють засоби на підготовку кадрів, які перевищують бюджети найпрестижніших університетів.

Наукові проекти, які пов'язані із наукомісткими дослідженнями, здебільшого проводяться в рамках консорціумів, що утворюються бізнес-структурами і університетами, які є ключовою ланкою цього об'єднання. Таке партнерство веде до структурних і організаційних змін у сфері вищої професійної освіти, його ще називають другою академічною революцією. В свою чергу такі консорціуми стимулюють створення підприємницьких або дослідницьких університетів, які зацікавлені в швидкій комерціалізації наукових досліджень. Так, наприклад, у США із 3300 університетів лише 100 дослідницьких, в яких проводиться найбільша частина федеральних асигнувань та захищених докторських дисертацій. На базі таких університетів створюються освітні науково-виробничі комплекси, що інтегрують науку, освіту і бізнес.

На нашу думку, нові тенденції в еволюції університетської освіти необхідно врахувати в процесі реформування вищої школи в Україні, а саме налагодити тісний взаємозв'язок: бізнес-освіта і кооперацію з фірмами-споживачами, а також розвиток та пошук нових технологій інтеграції університетів і комерційних структур.